

DR. LÁSZLÓNÉ DR. HALÁSZ GIZELLA

Egy falusi nótárius

A közjegyzőé ősi mesterség. Magyarországon már az Árpád-korban működtek úgynevezett „hiteleshelyek”. Budakeszi, mint tudjuk, már az Árpád-korban lakott település volt, ám arról nincsenek történeti forrásaink, hogy hiteleshely is működött volna e helyt. Azt viszont biztosan tudjuk, a 19-20. században nem működött itt közjegyzői hivatal. Az áttérés 1994-ben következett. Az akkor még „község”-házával szemben egy őszi napon – a krónikák kedvéért: október 17-én – megnyílt dr. Lászlóné dr. Halász Gizella közjegyzői irodája.

Az Igazságügyi Minisztérium szóvivői állását cserélte a „falusi nótárius” székére.

- Az egyetemen, az ELTE jogi karán végeztem – idézi föl pályafutása kezdetét az ismert közjegyző -, *Kulcsár Kálmán* diákja voltam. Amikor kineveztek, én már a minisztériumban dolgoztam, és ő föl-kért a szóvivői feladatok ellátására. 1990-ben azt gondoltam, rövid sajtófőnöki pályafutásom ezennel befejeződött, de meglepetésemre az új miniszter, *Balsai István* arra biztatott, hogy folytassam.

- *Úgy tudom, kitöltötte a ciklust, ami akkortájt nem volt kis teljesítmény.*

- Valóban, az 1994-es kormányváltásig voltam a beosztásomban. Érdekes, izgalmas négy év volt ez a magyar jogtörténetben. Szakmai szempontból életem alighanem legizgalmasabb négy esztendeje, hiszen egy új társadalmi rendszer jogrendjét kellett szinte a semmiből megteremteni, fölépíteni egy valóban jogállami Magyarországot. Egy olyan rendszert, amelyben a jognak, a joguralomnak kitüntetett szerepe van.

- *1994-ben miért távozott mégis a politikából?*

- Szép, de nehéz négy év állt mögöttem, s úgy éreztem, váltanom kell. Az Antall-kormány idején bevezették a latin típusú magánközjegyzőséget Magyarországon, ahol korábban évtizedeken át állami közjegyzőség működött. Mivel erre a típusú munkára egyre nagyobb igény volt, és döntés született arról, hogy Budakeszin is nyíljen közjegyzői iroda, némi tanakodás után úgy döntöttem, hogy megpályázom.

- *Mi volt a tanakodás tárgya?*

- Azt addigra már eldöntöttem, hogy ebben a szakmában folytatom tovább jogi

pályafutásomat, azon vacilláltam csupán, hogy a Budapest VII. kerületi közjegyzőségre, vagy a budakeszire adjam-e be a pályázatomat.

- *Ha jól tudom, ön született budapesti lány; hogyhogy nem a fővárosi irodát választotta?*

- Tudnia kell, hogy családunknak évtizedek óta volt egy kis telke Budakeszin, ami nagyon a szívemhez nőtt, innen volt a kötődés, az ismeret, ez billentette a mérleg nyelvét bennem Budakeszi felé.

- *Milyen kihívást jelentett ez a munka pályafutása korábbi állomásaihoz képest?*

- Egész addigi pályafutásom a közszférában zajlott addig, nem tagadom, átnyergelni a magánszférába nem volt könnyű. Ráadásul egy olyan szakmában, ami sok tekintetben akkor alakult újjá. Rengeteg olyan szakmai probléma merült föl hirtelen, amire nem voltak minták. És hirtelen óriási igény jelentkezett a munkánk iránt. Ugyanakkor a jogalkotás nem mindig tudott lépést tartani a megváltozott társadalmi-gazdasági viszonyokkal, a napi életben mindenesetre nekünk akkor is helyt kellett állnunk. Ez nagyon nagy felelősségű munka, emberek, családok sorsa múlhat rajta.

- *Földidézne a pályafutásának főbb állomásait?*

- Az egyetem elvégzése után Kőbányára kerültem gyámügyesnek. Akkor épültek a nagy, budapesti lakótelepek, köztük a kőbányai is, és ezeken nagyon sokféle, sokfelől jött ember verődött össze. Hálás vagyok a sorsnak, hogy ide állított. Nagyon nehéz munka volt, de számomra kitágította a világot: védett családi környezetben nőttem föl, és ebben az új milióban egy teljesen új világ tárult föl előttem, az életnek egy általam addig alig ismert oldala. Öt kőbányai év után kezdődött el aztán minisztériumi pályafutásom, aminek betetőzése volt a szóvivőség, de erről már szoltunk.

- *Ha laikusok számára kellene megfogalmaznia, mi a közjegyző munkájának a lényege, mit mondana?*

- A közjegyző, a magánközjegyző is, részben hatósági feladatokat lát el, amikor például hagyatéki eljárásban jár el. Másfelől közokiratokat – adásvételi, ingatlan-csere-, tartási, öröklési, banki hitelszerződéseket, végrendeleteket szerkeszt és hitelesít. Ezek lényege, hogy teljes bizonyító

erejük. Célja a bíróságok tehermentesítése, ugyanis a közjegyző megpróbál a szerződő felek között előzetesen egyezséget létrehozni olyan felek között, akik tudják, nem teljesítés esetén a követelések külön bírósági eljárás nélkül is végrehajthatók.

- *Amikor az irodáját megnyitotta Budakeszin, a település még nagyközség volt, de magánszemélyként már a városba költözött.*

- Igen, 2000-ben döntöttünk úgy, hogy itt telepedünk le a családommal, azóta a munkahely és az otthon egy helyen van; sőt, önmagam szomszédja is vagyok, mivel az iroda és a lakás egymás mellett, ugyanabban az épületben van.

- *Van-e hitvallása egy közjegyzőnek?*

- Hogy általában van-e, nem tudhatom, én mindenesetre azt tartom munkám legfontosabb céljának, hogy ha egy ügyfél bizalmába fogad és megbízást ad, tőlem telhetően mindig az ő érdekében járjak el.

szóvivőből közjegyző

Ehhez az kell, hogy minden egyes ügyfelem viszonyait minél jobban megismerjem. Nemegyszer előfordul, hogy én beszélem le arról, hogy például örököségi szerződést kössön abban az esetben, amikor a helyzet egyértelmű, és a törvény tökéletesen szabályozza azt, amiről ő rendelkezni akar. Meggyőződésem, hogy ez megtérül, mert ezzel olyan bizalmi tőke képződik, hogy más ügyekben, amikor valóban szükség van közokiratba foglalni egy megállapodást, irodánkhoz fog fordulni. Erre a szemléletre neveltem az utódaimat is; két helyettesem is van, *Harangi Edina*, aki jelenleg a kisbabáját neveli, és *Dárday András Ernő*, aki egy éve lépett be az irodánkba. Azt hiszem, velük és a többi munkatársammal együtt egy jó csapatot alkotunk.

eXabo Tibor